

Kinderbal - očima 8. třídy

Dne 19. února 2007 se v kulturním domě v Eibenthale konal MAŠKARNÍ PLES, na který byli pozvaní dospělí i mladí lidé, ale nejvíce byl organizován pro děti, které měly za úkol se obléknout do různých masek. Bylo jich kolem třiceti.

Vítězná maska Asterix, Obelix a Cleopatra

Bál by byl, ale ne bez muziky, a proto přišli hrát naši muzikanti: Kaftan Vašek 1, Kaftan Vašek 2 a Voňafka Robert, kteří mají skupinu už dobrých pár let a bez kterých bychom si nemohli zatancovat. Instrumenty, na které hrají, jsou buben a dvě harmoniky. Jako písničky hrajou lidové, tango, disko, polku a hodně jiných. Robert Voňafka si v dobré náladě rozbil buben a potom si ho musel zalepit medikálním leukoplastem. Vždycky hráli 20-30 minut a potom udělali přestávku na jedno kafičko a cigáro. Bubnovat se učil taky pan ředitel, ale moc mu to nešlo a tak i on si s námi zatancoval disko.

Na Kinderbale byly tyto masky: anděl, čertík, tři Zorové, rajčata, Asterix, Obelix a Kleopatra (vítězná trojice), Dracula, dvě Červené Karkulky, cikánka, želva, princezna, myslivec, kominík, číšník, Tinky-Binky a argentinská cikánka. Nejmenší soutěžící byla Pospíšilová Brigita, která byla oblečená za anděla. Nejhezčí masku měla podle mě Jana Havlíčková, která měla oblek červené barvy. Byla obléknutá za rajče.

Po hrách a zábavě byly udělovány ceny. Všechny malé děti dostaly čokoládu, celkově první místo získali Asterix, Obelix a Cleopatra, za které se převlékli Bernadeta Pospíšilová, Alois Pospíšil a Lukáš Pospíšil.

Na začátku lidé seděli a dívali se na malé děti, jak tančí. Vyprávěli si mezi sebou, ale po vyhlášení soutěže masek se šly děti převléct do druhého oblečení, zatímco dospělí šli tancovat a myslím, že se cítili dobře.

Nikoho jsem neviděla být smutného, nýbrž veselého. Děti se vrátily, ale už ne všechny, protože některé zůstaly doma spát.

Nelíbilo se mi, že děti udělaly v kamínu „nepořádek“ s papírky a s dalšími zbytky.

Všichni byli svátečně oblečení. Chlapci měli sváteční oblek, například černé kalhoty, bílou košili a každý, v čem se cítil dobře. Některá děvčata měla sukně, některá kalhoty a různé košilky.

V přestávkách, když se netančilo, měly děti čas honit se po sále, a protože někteří byli oblečení v maskách a nemohli v tom vydržet, šli se převléknout. Děti oblečené v nejkrásnější a nejzajímavější masky, ale i děti v obyčejném oděvu, si hrály a bavily se náramně. V sále se střídala někdy smích a někdy pláč, když některé z dětí upadlo.

Přestože byl sál veliký i rozsáhlý, lidu bylo náramně mnoho a židli málo pro tolik obecnstva. Malé děti však neměly čas sedět a ti starší seděli u svých maminek a nebo babiček na klíně.

Protože na to učitelé dbali, bylo v kamínu teplo a zahřálo se to ještě více, když se začalo tančit. Přestože bylo pondělí, byl otevřený magazin Krajánek, aby lidi a zvláště děti měli co zakousnout a čeho se napít.

Vedení školy žákům z I.–VIII. třídy dovolilo zůstat do 2 hodin. Bylo to moc hezké, ale nejhezčí to pro nás bylo až okolo jedné hodiny, protože už zbyla jen mládež a mohli jsme si spíš popovídat, protože bylo míň hluku. Muzikanti už byli utahaní, protože hráli i večer předtím. Už se těším a sotva čekám na ten příští Kinderbal.

Tento článek společně sepsaly žákyně 8. ročníku Marie Pospíšilová, Jiřina Pospíšilová, Izabela Flašková a Barbora Kárová. Při četbě do rádia Temešvár je morálně podporoval také Alois Kára.